

عنوان مقاله:

طراحی فضاهای آموزشی کودکان با رویکرد انعطاف پذیری فضا

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی شهرسازی، معماری، عمران، محیط زیست (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

لیلی محمدی فر - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، (گروه معماری واحد کرمان دانشگاه آزاد اسلامی کرمان)

آژنگ بقایی - استادیار گروه معماری (گروه معماری واحد کرمان دانشگاه آزاد اسلامی کرمان)

خلاصه مقاله:

تغییر و تحول در نظام های اجتماعی معاصر که به دنبال تغییرات صنعتی، اجتماعی و فرهنگی صورت پذیرفت، به تبع خود خانواده را نیز به عنوان کوچکترین نهاد اجتماعی و در عین حال اصلی ترین محل رشد کودک دچار تغییرات بسیاری کرده. امروزه بسیاری از کودکان بیشتر اوقات روزانه را در نراکری مثل مهد کودک ها، کودکستان ها، مدارس و مراکز فرهنگی می گذرانند. خلاقیت و نوآوری از مهمترین اهداف آموزش جزء مهمترین رسالت سازمان های آموزشی است. اصولا خلاقیت و نوآوری قادر به تبلور در محیط نامناسب و نامطلوب نخواهد بود و برای ایجاد رشد و تقویت خلاقیت نیاز به یک محیط مناسب است. نوشتار حاضر با تکیه بر ذات جستجوگر و تجزیه پذیر جهان کودک و به منظور پاسخگویی به تحولات گسترده روش های آموزشی، ضرورت بهره گیری از عامل انعطاف پذیری در محیط های یادگیری را مورد تاکید قرار داده و در این رابطه برخی از راهکارهای انعطاف پذیر نمودن یک محیط یادگیری، قابلیت ها و مزیت های این عامل ارایه می گردد. براساس نتایج تحقیق معیارهای معمارانه برای طراحی فضاهای آموزشی کودکان در جهت ارتقاء انگیزش و خلاقیت آنها استنتاج گردیده است از جمله معیارهای تاثیرگذار در ارتقاء خلاقیت کودکان که در این پژوهش بررسی شده می توان به انعطاف پذیری فضا، نور مطلوب، رنگ مناسب، تنوع در فرم و فضا، انعطاف پذیری در عملکرد، دید به محیط طبیعی اشاره نمود تا با بکارگیری این معیارها بتوان فضاها را به گونه ای طراحی کرد که قدرت کنجکاوی و ابتکار در کودکان ارتقاء یابد.

کلمات کلیدی:

محیط انعطاف پذیر، عوامل محیطی، یادگیری کودک، تغییرپذیری، انعطاف پذیری فضا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/651881>

